

Osnovna škola „Petar Zoranić“ Nin
Dr. Franje Tuđmana 3
23232 Nin

PROTOKOL O POSTUPANJU U SLUČAJU NASILJA U ŠKOLI

Kolovoz 2023.

Sadržaj

1. UVOD	3
2. PREVENTIVNE AKTIVNOSTI	4
3. DEFINICIJA NASILJA	5
3.1. NASILJE MEĐU VRŠNJACIMA.....	5
3.1.1. Elektroničko nasilje.....	6
3.2. VRŠNJAČKI SUKOB	7
3.3. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA MEĐU VRŠNJACIMA.....	7
3.4. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU VRŠNJAČKOG SUKOB.....	9
3.5. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA UČENIKA PREMA DJELATNIKU ŠKOLE	9
3.6. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA DJELATNIKA ŠKOLE PREMA UČENIKU	10
3.7. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA ODRASLE OSOBE NAD ODRASLOM OSOBOM I NEOVLAŠTENOG ULASKA U ŠKOLU	10
4. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU ZLOSTAVLJANJA I ZANEMARIVANJA DJECE	11
5. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SAZNANJA ILI SUMNJE NA SEKSUALNO NASILJE.....	12
5.1. POSTUPANJE U SLUČAJU SEKSUALNOG UZNEMIRAVANJA KOJE SE DOGODILO U ŠKOLI..	14
6. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SUMNJE NA SUICIDALNE SKLONOSTI I SAMOOZLJEĐIVANJE.	14
6.1. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SAMOOZLJEĐIVANJA	15
6.2. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SUICIDALNIH MISLI, NAMJERA, POKUŠAJA SUICIDA ILI SUMNJE NA SUICID	15
6.3. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SUICIDA.....	16
7. EVIDENCIJA ŠKOLE O NASILJU U ŠKOLI	17

1. UVOD

Na temelju Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18, 98/19, 64/20, 151/22), Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21), Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21, 114/22), Pravilnika o načinu postupanja odgojno-obrazovnih radnika školskih ustanova u poduzimanju mjera zaštite prava učenika te prijave svakog kršenja tih prava nadležnim tijelima (NN 132/13), Pravilnika o kriterijima za izricanje pedagoških mjera (NN 3/17), Pravilnika o osnovnoškolskom i srednjoškolskom odgoju i obrazovanju učenika s teškoćama u razvoju (NN 24/2015), Protokola o postupanju u slučaju nasilja među djecom i mladima (Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti, Zagreb, listopad 2004.), Protokola o postupanju u slučaju nasilja u obitelji (Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti), Protokola o postupanju u slučaju zlostavljanja i zanemarivanja djece (Vlada Republike Hrvatske, Zagreb, studeni 2014.), Protokola o postupanju u slučaju seksualnog nasilja (NN 70/18), Protokola o pokretanju psiholoških kriznih intervencija u sustavu odgoja i obrazovanja (Ministarstvo znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske) te Akcijskog plana za prevenciju nasilja u školama za razdoblje od 2020. do 2024. godine (Ministarstvo znanosti i obrazovanja)

Protokol se donosi s ciljem prevencije svih oblika nasilja.

Prevencija se odnosi na sve radnje poduzete s ciljem prepoznavanja rizičnih čimbenika za pojavu nasilja te zaštite učenika i djelatnika tijekom odgojno-obrazovnog procesa. Protokolom se također propisuju i radnje koje se moraju poduzeti u slučaju sumnje ili saznanja o pojavi bilo kakvog oblika nasilja, odnosno obveze i odgovornosti svih dionika odgojno-obrazovnog procesa (ravnatelj, stručnih suradnika, nastavnika, ostalih djelatnika škole, učenika i roditelja).

O načinima i koracima postupanja u slučaju bilo koje vrste nasilja potrebno je upoznati sve sudionike u procesu odgoja i obrazovanja.

Radi bolje prohodnosti teksta, izrazima 'učenik', 'nastavnik', 'djelatnik' i sl. obuhvaćeni su svi učenici, nastavnici i djelatnici Škole bez obzira na rodnu pripadnost.

2. PREVENTIVNE AKTIVNOSTI

- edukacija nastavnika o pravima i obvezama učenika, neprihvatljivim ponašanjima među učenicima i načinima reakcije na takva ponašanja, odnosno o pravilnicima i protokolima relevantnima za učenike srednje škole
- edukacija učenika o njihovim pravima i obvezama, odnosno pravilima ponašanja u Školi te pravilnicima i protokolima koji propisuju postupanje u slučaju kršenja školskih pravila, odnosno prava učenika
- različite preventivne aktivnosti s učenicima koje provode razrednici, učitelji, stručne suradnice i vanjski stručnjaci s ciljem promicanja zdravog stila života te samopoštovanja i poštovanja prema drugima
- preventivne radionice usmjerene direktno na sprječavanje nasilja (nasilje među vršnjacima, nasilje u mladenačkim vezama)
- preventivne radionice usmjerene na prevenciju razvoja ovisnosti i rizičnih spolnih ponašanja
- preventivne radionice namijenjene očuvanju mentalnog zdravlja i pozitivnih odnosa među učenicima (poremećaji hranjenja, sigurno ponašanje na internetu, stereotipi i predrasude, školski bonton)
- obilježavanje važnih datuma tijekom školske godine na različite načine
- obilježavanje Dana škole s ciljem međusobnog povezivanja učenika i jačanja grupne kohezije, odnosno osjećaja pripadnosti ustanovi i kolegama
- individualni savjetodavni razgovori sa stručnim suradnicama
- poticanje atmosfere povjerenja između djelatnika Škole i učenika kao i pozitivnog ozračja među učenicima te motiviranje učenika da se slobodno obrate nastavnicima i stručnim suradnicama po bilo kojem pitanju
- rad s roditeljima kroz tematske roditeljske sastanke te individualne konzultacije s razrednicima i stručnim suradnicama
- suradnja sa školskom liječnicom, Centrom za socijalnu skrb te policijom

3. DEFINICIJA NASILJA

Prema Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji, nasilje se definira kao namjerno korištenje fizičke snage i moći prijetnjom ili akcijom prema samome sebi, prema drugoj osobi, prema grupi ljudi ili čitavoj zajednici, što može rezultirati ili rezultira ozljedom, smrću, psihičkim posljedicama, smetnjama u razvoju ili deprivacijom.

Nasilje podrazumijeva šest faktora: namjeru da se povrijedi ili nanese šteta, intenzitet i trajanje, moć nasilnika, ranjivost žrtve, manjak podrške i posljedice¹. Iako je nasilje najčešće usmjereno prema drugoj osobi ili grupi ljudi, prisutno je i nasilje na osobnoj razini (npr. samoozljeđivanje i suicidalni pokušaji).

Žrtve nasilja najčešće bivaju izolirane te se bore s problemima kao što su otuđenost, depresija i nedostatak socijalne kompetencije, što znatno otežava ili potpuno onemogućuje bilo kakav daljnji socijalni kontakt, a dovodi do nemogućnosti nošenja s dnevnim teškoćama, gubitka povjerenja u sebe, samopoštovanja, opće depriviranosti, nemogućnosti skladnoga i kvalitetnoga osobnog rasta i razvoja, a samim time i nemogućnosti kvalitetnog življenja i žrtve i njezine obitelji, partnera i djece. Ovo predstavlja posebno složen problem jer se tako posljedice nasilja prenose ne samo na ostale članove obitelji, nego i na sljedeće generacije².

3.1. NASILJE MEĐU VRŠNJACIMA

Prema Protokolu o postupanju u slučaju nasilja među djecom i mladima, nasiljem među djecom i mladima smatra se svako namjerno fizičko ili psihičko nasilno ponašanje usmjereno prema djeci i mladima od strane njihovih vršnjaka učinjeno s ciljem povrjeđivanja, a koje se, neovisno o mjestu izvršenja, može razlikovati po obliku, težini, intenzitetu i vremenskom trajanju i koje uključuje ponavljanje istog obrasca i održava neravnopravan odnos snaga (jači protiv slabijih ili grupa protiv pojedinca).

Nasiljem među djecom i mladima smatra se osobito:

- namjerno uzrokovani fizički napad u bilo kojem obliku, primjerice udaranje, guranje, gađanje, šamaranje, čupanje, zaključavanje, napad različitim predmetima, pljuvanje i slično bez obzira je li kod napadnutog djeteta nastupila tjelesna povreda;
- psihičko i emocionalno nasilje prouzročeno opetovanim ili trajnim negativnim postupcima od strane jednog djeteta ili više djece. Negativni postupci su: ogovaranje, nazivanje pogrđnim imenima, ismijavanje, zastrašivanje, izrugivanje, namjerno zanemarivanje i isključivanje iz skupine kojoj pripada ili isključivanje i zabranjivanje sudjelovanja u različitim aktivnostima s ciljem nanošenja patnje ili boli, širenje glasina s ciljem izolacije djeteta od ostalih učenika, oduzimanje stvari ili novca, uništavanje ili oštećivanje djetetovih stvari, ponižavanje, naređivanje ili zahtijevanje poslušnosti ili na drugi način dovođenje djeteta u podređeni položaj, kao i sva druga ponašanja počinjena od djeteta i mlade osobe (unutar kojih i spolno uznemiravanje i zlostavljanje) kojima se drugom djetetu namjerno nanosi fizička i duševna bol ili sramota.

¹ Zečević, I. (2010). *Priručnik – program prevencije vršnjačkog nasilja u školama*. Banja Luka

² Žilić, M., Janković, J. (2016). *Nasilje. Socijalne teme*, vol. 1, no 3., str. 71.

3.1.1. Elektroničko nasilje

Elektroničko nasilje je opći pojam za svaku komunikacijsku aktivnost elektroničkom tehnologijom (internet, mobilni telefon, tablet i sl.) koja se može smatrati štetnom kako za pojedinca, tako i za opće dobro. Uključuje verbalno ili psihičko uznemiravanje od strane pojedinaca ili skupine prema žrtvi koje se ponavlja. Poprima različite forme, poput izrugivanja, uvreda, prijetnji, glasina, ogovaranja, neugodnih komentara ili kleveta. U virtualnom nasilju prisutniji je govor mržnje nego u stvarnom životu, često je grupno izrugivanje pojedinaca ili skupina.

Najčešći oblici elektroničkog nasilja su:

- *uznemiravanje* – kontinuirana komunikacija na internet stranicama i društvenim mrežama u vidu slanja neugodnih, nepristojnih i uvredljivih sadržaja (poruka, slika i sl.) ;
- *uhodjenje putem interneta* – tajno ili javno, kontinuirano, ali neželjeno praćenje i uhođenje neke osobe na internetu, koje može uključivati i stalno pokušavanje uspostavljanja i nastavka neželjenog kontakta ;
- *prijetnje* – natpisi, objave i objavljivanje fotografija i video materijala na internetu koji predstavljaju prijetnje fizičkim nasiljem, kojima se implicira nasilno ponašanje ili kojima se javno pokazuju suicidalne namjere ;
- *vrijeđanje* - svađe u kojima se na internet stranicama, društvenim mrežama, forumima ili blogovima objavljuju grube i uvredljive poruke ;
- *govor mržnje* - natpisi na internet stranicama, forumima i društvenim mrežama koji za cilj imaju javno poticanje mržnje, netrpeljivosti, diskriminacije ili neprijateljstva i nasilja prema određenoj osobi (ili grupi ljudi). Ponekad može biti na osnovi nekog nepromjenjivog čimbenika ili karakteristike osobe (poput pripadnosti rasi, spolu, seksualnom opredjeljenju) ili kulturoloških vrijednosti (poput nacionalnosti, vjeroispovijesti i sl.) ;
- *tračanje* - objavljivanje ili slanje okrutnih tračeva sa ciljem da se uništi nečiji ugled i odnosi s prijateljima, članovima obitelji i poznicima ;
- *isključivanje* - namjerno izopćavanje, odbacivanje, ignoriranje ili isključivanje pojedinaca iz internetskih grupa ;
- *lažno predstavljanje* - kreiranje lažnih profila, ilegalno ulaženje u nečiji računalni sustav ili neovlašteno korištenje nečijeg internetskog računa ili profila i slanje poruka, slika, videa i sl. u ime te osobe, što može uništiti njen ugled, utjecati na odnose te osobe sa drugim ljudima ili je na neki način povrijediti. U ovu kategoriju spada i fraping, odnosno nasilni upad „prijatelja“ na nečije mrežne stranice s kojih šalje neugodne poruke drugima kao da to čine vlasnici profila ;
- *javno razotkrivanje i dolaženje do tuđih tajni prijevarom* – odnosi se na situacije u kojima se javno objavljuju ili dijele s drugima nečiji privatni, osobni ili „sramotni“ podaci bez odobrenja te osobe. Prijevare koje osobe koriste kako bi došli do privatnih, tajnih ili „sramotnih“ podataka o nekome te ih objavili na internetu mogu uključivati ucjenu, podmićivanje, manipulaciju (laganje) i sl. ;
- *objavljivanje lažnih izjava kao činjenica* – objavljivanje lažnih izjava na internetu kao da su točne sa ciljem da se diskreditira ili ponizi određena osoba ;
- *objavljivanje video zapisa fizičkog maltretiranja* – fizički napad (udaranje, šamaranje, šutiranje, ali i nanošenje ozbiljnih fizičkih ozljeda) jedne osobe ili grupe ljudi na drugu

osobu snimljen mobitelom ili kamerom i poslan drugima putem mobitela, kompjutera ili interneta, ili objavljen na internetskim stranicama ;

- *manipulacija* - stavljanje pritiska na nekoga da otkrije osobne podatke, dogovori fizički sastanak s nekom osobom ili da se ponaša ili govori na neprimjeren način ;
- *seksualno uznemiravanje i sektiranje* – primanje i prosljeđivanje golih i polugolih fotografija, videomaterijala i eksplicitnih tekstualnih poruka seksualnog sadržaja korištenjem različitih elektroničkih uređaja.

3.2. VRŠNJAČKI SUKOB

Potrebno je razlikovati vršnjačko nasilje od vršnjačkog sukoba.

Za vršnjački sukob vrijede sljedeća obilježja:

- ne postoji namjera ozljeđivanja ili nanošenja štete
- obje strane u sukobu imaju podjednaku moć
- postoji neki objektivni povod
- postoji rješenje
- djeca se mogu maknuti iz situacije
- slobodni su pregovarati kako bi zadovoljili svoje potrebe i došli do rješenja
- nakon razrješenja sukoba nastavljaju druženje
- nema pobjednika i poraženog
- neugodne emocije su kratke i prolazne
- nema težih posljedica

3.3. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA MEĐU VRŠNJACIMA

U slučajevima pojave sumnje, odnosno saznanja o nasilju među učenicima (uključujući i elektroničko nasilje) definiranom ranije u ovom Protokolu, a koji se dogode u Školi i u blizini Škole, Škola je dužna postupati u skladu s Protokolom o postupanju u slučaju nasilja među djecom i mladima koji je donijela Vlada Republike Hrvatske 2004. godine.

U slučaju nasilja među učenicima u Školi svi djelatnici Škole dužni su:

1. odmah prekinuti nasilno ponašanje učenika i odvojiti učenike ;
2. pružiti pomoć i podršku učeniku koji je doživio nasilje ;
3. obavijestiti o događaju ravnatelja Škole, razrednika, stručnog suradnika (pedagoga/psihologa) i dežurnog nastavnika.

U slučaju prijave nasilja ili dojave o nasilju među učenicima stručni suradnik dužan je:

1. odmah poduzeti sve mjere da se zaustavi i prekine aktualno nasilno postupanje prema učeniku, a u slučaju potrebe zatražiti pomoć drugih djelatnika Škole ili po potrebi pozvati djelatnike policije ;

Tijekom razgovora predstavnika policije s učenicima žrtvama ili počiniteljima nasilnog postupanja obvezno treba biti prisutan roditelj učenika, udomitelj, osoba kojoj je dijete povjereno na čuvanje ili odgoj ili stručna osoba centra za socijalnu skrb.

2. ukoliko je učenik povrijeđen u mjeri koja zahtijeva liječničku intervenciju ili pregled ili se prema okolnostima slučaja može razumno pretpostaviti ili posumnjati da su takva intervencija ili pregled potrebni, odmah pozvati službu hitne liječničke pomoći ili na najbrži mogući način, koji ne šteti zdravlju učenika, prepratiti ili osigurati pratnju učenika od strane stručne osobe liječniku, te sačekati liječnikovu preporuku o daljnjem postupanju i dolazak djetetovih roditelja/skrbnika ;
3. odmah po prijavljenom nasilju o tome obavijestiti roditelje/skrbnike te ih upoznati sa svim činjenicama i okolnostima koje su do tad doznali i izvijestiti ih o aktivnostima koje će se poduzeti ;
4. po prijavi, odnosno dojavi nasilja odmah obaviti razgovor s učenikom koji je žrtva nasilja, a u slučaju da je postojala liječnička intervencija, uz dogovor s liječnikom, čim to bude moguće – ovi razgovori s učenikom obavljaju se na način da se postupa posebno brižljivo, poštujući učenikovo dostojanstvo i pružajući mu potporu ;
5. roditeljima/skrbnicima učenika koji je žrtva vršnjačkog nasilja dati obavijesti o mogućim oblicima savjetodavne i stručne pomoći učeniku u Školi i izvan nje, a s ciljem potpore i osnaživanja učenika te prorade traumatskog doživljaja ;
6. obaviti razgovor s drugim učenicima ili odraslim osobama koje imaju spoznaju o učinjenom nasilju te utvrditi sve okolnosti vezane uz oblik, intenzitet, težinu i vremensko trajanje nasilja ;
7. ukoliko se radi o osobito teškom obliku, intenzitetu ili dužem vremenskom trajanju nasilja, koje može izazvati traumu i kod drugih učenika koji su svjedočili nasilju, savjetovati se s Timom za psihološke krizne intervencije u sustavu odgoja i obrazovanja radi pomoći učenicima svjedocima nasilja ;
8. što žurnije obaviti razgovor s učenikom koji je počinio nasilje, ukazati mu na neprihvatljivost i štetnost takvog ponašanja te ga savjetovati i poticati na promjenu takvog ponašanja, a tijekom razgovora posebno obratiti pozornost iznosi li učenik neke okolnosti koje bi ukazivale da je učenik žrtva zanemarivanja ili zlostavljanja u svojoj obitelji ili izvan nje, u kojem slučaju će se odmah izvijestiti centar za socijalnu skrb, a po potrebi ili sumnji na počinjenje kažnjive radnje izvijestiti policiju; Škola će poduzeti sve mjere za pomirenje učenika i za stvaranje tolerantnog, prijateljskog ponašanja u Školi ;
9. pozvati roditelje/skrbnike učenika koji je počinio nasilje, upoznati ih s događajem, kao i s neprihvatljivošću i štetnošću takvog ponašanja, savjetovati ih s ciljem promjene takvog ponašanja učenika te ih pozvati na uključivanje u savjetovanje ili stručnu pomoć unutar Škole ili izvan nje i izvijestiti ih o obvezi Škole da slučaj prijavi nadležnom Centru za socijalnu skrb, Upravnom odjelu za prosvjetu, kulturu i šport Zadarske županije, Ministarstvu znanosti i obrazovanja te nadležnoj policijskoj postaji ;
10. prema učeniku koji je počinio nasilje poduzeti određene pedagoške mjere koje će donijeti Učiteljsko vijeće u skladu s Pravilnikom o kriterijima za izricanje pedagoških mjera ;
11. o poduzetim aktivnostima, razgovorima, izjavama te svojim opažanjima sastaviti službene bilješke, kao i voditi odgovarajuće evidencije zaštićenih podataka koje će se dostaviti na zahtjev drugim nadležnim tijelima.

3.4. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU VRŠNJAČKOG SUKOBA

U slučaju vršnjačkog sukoba svaki djelatnik Škole dužan je:

1. odmah prekinuti sukob među učenicima ;
2. obavijestiti o sukobu razrednika, stručnog suradnika (pedagoga/psihologa) i ravnatelja Škole ;
3. razrednik, pedagog, psiholog ili ravnatelj dužni su obaviti individualne razgovore sa sukobljenim učenicima ;
4. predložiti učenicima da se međusobno ispričaju, prihvate rješenje u kojem nitko neće „pobijediti“ ;
5. u slučaju da učenik češće dolazi u takve sukobe s vršnjacima, razrednik i stručni suradnik (pedagog/psiholog) će pozvati roditelje u Školu s ciljem prevladavanja takve situacije i pomoći učeniku ;
6. prema potrebi učenik će biti uključen u dodatni rad (savjetodavni rad, pedagoška i/ili psihološka pomoć) u Školi ili izvan Škole u dogovoru s roditeljima/skrbnicima ;
7. ukoliko učenik učestalo krši pravila i ne poštuje dogovore, Škola će primijeniti odgovarajuće pedagoške mjere u skladu s Pravilnikom o kriterijima za izricanje pedagoških mjera ;
8. u slučaju da sve prethodno navedene mjere ne dovedu do poboljšanja ponašanja učenika i u slučaju nesuradnje roditelja/skrbnika, Škola će postupiti po točki 2. Protokola o postupanju u slučaju nasilja među djecom i mladima.

3.5. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA UČENIKA PREMA DJELATNIKU ŠKOLE

U slučaju da je djelatnik Škole doživio nasilje ili prijetnju nasiljem od strane učenika Škole, on treba o tome izvijestiti ravnatelja i stručnog suradnika koji će:

1. razgovarati s učenikom u prisutnosti razrednika i voditi službenu zabilješku o razgovoru;
2. odmah obavijestiti roditelje/skrbnike učenika, upozoriti ih na neprihvatljivost takvog ponašanja te savjetovati o institucijama pružateljima zdravstvene zaštite i podrške ;
3. prema učeniku poduzeti određene pedagoške mjere koje će donijeti Učiteljsko vijeće u skladu s Pravilnikom o kriterijima za izricanje pedagoških mjera ;
4. o svemu izvijestiti nadležni centar za socijalnu skrb, Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i šport Zadarske županije, Ministarstvo znanosti i obrazovanja te po potrebi nadležnu policijsku postaju ;
5. u slučaju da bilo kojem nasilnom ponašanju u prostoru Škole svjedoče drugi učenici, a nasilno ponašanje je neuobičajeno rijetko i intenzivno te može rezultirati traumatiziranjem svjedoka, ravnatelj i stručni suradnik (pedagog/psiholog) su dužni osigurati stručnu pomoć tim učenicima ;
6. uključiti učenika u savjetodavni rad sa stručnim suradnikom (pedagogom/psihologom) ili u dogovoru s roditeljima u institucijama pružateljima zdravstvene zaštite i podrške.

3.6. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA DJELATNIKA ŠKOLE PREMA UČENIKU

U slučaju da je učenik doživio nasilje ili prijetnju nasiljem od strane djelatnika Škole, drugi djelatnici Škole koji su prisutni ili se nalaze u blizini dužni su:

1. odmah poduzeti mjere s ciljem zaustavljanja nasilnog postupanja prema učeniku i bez odlaganja obavijestiti ravnatelja ili stručnog suradnika (pedagoga/psihologa), a po potrebi pozvati i policiju.
2. stručni suradnik (pedagog/psiholog) će razgovarati s učenikom s ciljem normalizacije njegovih osjećaja i moguće traumatizacije te sprečavanja mogućih negativnih dugoročnih posljedica tog događaja na njegovo mentalno zdravlje, a odmah potom obavijestiti roditelja o događaju i po potrebi ga pozvati na razgovor u Školu te usmjeriti na dobivanje stručne podrške u Školi ili izvan nje; stručni će suradnik napraviti službenu zabilješku o razgovoru
3. provjeriti postoje li kod učenika ozljede ili sumnja na iste te u tom slučaju usmjeriti roditelje na liječnički pregled, a ukoliko je roditelj iz opravdanog razloga spriječen u tom trenutku doći po učenika, na liječnički pregled odlazi u pratnji dežurnog nastavnika koji je s učenikom sve dok po njega ne dođe roditelj.
4. ravnatelj i stručni suradnik (pedagog/psiholog) će odmah nakon zbrinjavanja učenika obaviti razgovor s djelatnikom Škole i zatražiti njegovo pisano očitovanje o događaju te će, nakon utvrđivanja svih okolnosti i važnih parametara koji se tiču nasilnog ponašanja djelatnika Škole prema učeniku, ravnatelj donijeti procjenu o eventualnoj obvezi sankcioniranja djelatnika Škole.
5. o svemu izvijestiti Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i šport Zadarske županije, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, nadležnu policijsku postaju i liječnicu školske medicine.

3.7. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU NASILJA ODRASLE OSOBE NAD ODRASLOM OSOBOM I NEOVLAŠTENOG ULASKA U ŠKOLU

U slučaju nasilnog ponašanja odrasle osobe (djelatnik Škole, roditelj/skrbnik učenika ili treće osobe koja se nalazi u prostoru Škole) prema drugoj odrasloj osobi ili saznanja da odrasla osoba unosi oružje ili druge predmete koji mogu ugroziti sigurnost drugih osoba i školske imovine, djelatnici Škole koji su prisutni ili se nalaze u blizini će:

1. odmah pokušati prekinuti nasilno ponašanje ;
2. upozoriti osobu koja se nasilno ponaša na neprihvatljivost i štetnost takvog ponašanja, tj. unošenja opasnih predmeta u prostor Škole i zatražiti od nje da napusti prostor Škole;
3. o tome hitno obavijestiti ravnatelja Škole i stručnog suradnika (pedagoga/psihologa) koji će pozvati policiju ;
4. o svemu izvijestiti Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i Šport Zadarske županije, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, nadležnu policijsku postaju i nadležni centar za socijalnu skrb u slučaju da je jedna od uključenih osoba roditelj/skrbnik učenika.

U slučaju neovlaštenog ulaska drugih osoba u Školu (dolazak bez prethodne najave predmetnom nastavniku, stručnom suradniku, ravnatelju Škole ili dežurnom nastavniku), djelatnici Škole koji su prisutni ili se nalaze u blizini će:

1. upozoriti osobu na neovlašten ulazak u Školu i na obvezu prethodne najave dolaska te će se od osobe zatražiti da napusti prostor Škole ;
2. o tome hitno obavijestiti ravnatelja Škole i stručnog suradnika (pedagoga/psihologa) koji će po potrebi pozvati policiju i/ili ju o tome obavijestiti pisanim dopisom.

4. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU ZLOSTAVLJANJA I ZANEMARIVANJA DJECE

Prema Konvenciji o pravima djeteta (UN, 20. studenog 1989.) , dijete je svaka osoba mlađa od 18 godina.

Unutar Protokola o postupanju u slučaju zlostavljanja i zanemarivanja djece nalaze se sljedeće definicije zlostavljanja i zanemarivanja:

„Zlostavljanje je svaki oblik tjelesnog i/ili emocionalnog zlostavljanja, seksualnog zlostavljanja, zanemarivanja i nemarnog postupanja ili iskorištavanja djece, što rezultira stvarnom ili potencijalnom opasnosti za djetetovo zdravlje, preživljavanje, razvoj ili dostojanstvo u kontekstu odnosa odgovornosti, povjerenja i moći“³.

„Zanemarivanje je propuštanje zadovoljenja djetetovih potreba u mjeri koja znatno utječe na djetetov tjelesni i psihički razvoj. Nije uvijek namjerno i granica kad počinje zanemarivanje nije uvijek potpuno jasna“⁴. Fizičko zanemarivanje djece definira se kao nezadovoljavanje minimalnih fizičkih potreba djeteta kao što su raznolika prehrana, adekvatan i siguran smještaj, prikladna odjeća te zaštita od ozljeda. Emocionalno zanemarivanje djece definira se kao nezadovoljavanje minimalnih emocionalnih potreba djeteta. Najčešće se radi o roditeljskom neobaziranju na djetetove emocionalne potrebe te ne pomaganju djetetu kada mu je potrebna pomoć zbog čeg se osjeća odbačeno. Obrazovno zanemarivanje djece obuhvaća izostanak pomoći, potpore i poticanja tijekom školovanja. Uključuje također izostanak pomoći pri učenju, nedostatak nužne opreme za školovanje, neprisustvovanje roditeljskim sastancima i slično.

Odgojno-obrazovne ustanove obvezne su skrbiti o ostvarivanju prava djeteta u slučajevima svih oblika nasilja, spolne zloporabe, zanemarivanja, odgojne zapuštenosti, nehajnog postupanja, zlostavljanja i izrabljivanja. U slučajevima sumnje u zlostavljanje ili zanemarivanje djeteta, sukladno ovom Protokolu, odgojno-obrazovni djelatnici u suradnji s nadležnim institucijama i tijelima obvezni su žurno pokrenuti postupak radi zaštite prava djeteta.

U slučaju sumnje ili saznanja o nasilnom postupanju ili zanemarivanju u obitelji učenika, djelatnici Škole obvezni su isto prijaviti ravnatelju i stručnom suradniku koji će:

1. obaviti razgovor s učenikom i obavijestiti ga o daljnjim postupcima ;
2. pružiti pomoć učeniku u skladu sa svojim kompetencijama ;

³ Bilić, V., Buljan Flander, G., Hrpka, H. (2012). *Nasilje nad djecom i među djecom*. Jastrebarsko: Naklada Slap

⁴ Čorić i Bačan, 2006, prema: Bilić, Buljan Flander, Hrpka, 2012.

3. ako je učenik ozlijeđen u mjeri koja zahtjeva liječničku pomoć, osobito hitnu medicinsku pomoć, djelatnik ili ravnatelj obavezan je odmah zatražiti pomoć liječnika, odnosno hitne medicinske službe te postupiti po dobivenim preporukama ;
4. izvršiti prijavu policiji te obavijestiti nadležni centar za socijalnu skrb i školsku liječnicu;
5. u slučaju osobito teškog oblika ili intenziteta nasilnog postupanja koje je izazvalo ili može izazvati traumu kod djeteta žrtve ili drugih učenika, Škola će izvijestiti Ministarstvo znanosti i obrazovanja, a po potrebi i druga ministarstva te zatražiti odgovarajuću stručnu psihološku ili socijalno/pedagošku pomoć za učenike odgojno-obrazovne ustanove ;
6. u slučaju sumnje na počinjenje kaznenog djela odgojno-obrazovni djelatnici obavezni su osigurati tragove i dokaze počinjenog kaznenog djela koji se nalaze u odgojno-obrazovnoj ustanovi do dolaska policije kako ne bi bili uništeni, skriveni, izmijenjeni ili otuđeni s mjesta događaja. Ravnatelj i odgojno-obrazovni djelatnici će na zahtjev policije ustupiti dokumentaciju te pružiti saznanja o povredi prava učenika ;
7. o svim poduzetim aktivnostima i mjerama radi zaštite prava učenika te svojim opažanjima odgojno-obrazovni djelatnici vode službene bilješke koje u pisanom obliku predaju ravnatelju, a na zahtjev dostavljaju drugim nadležnim tijelima (policija, državno odvjetništvo, sud).

5. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SAZNAJIA ILI SUMNJE NA SEKSUALNO NASILJE

Prema Vladinom Protokolu o postupanju u slučaju seksualnog nasilja, seksualno nasilje, uz obiteljsko, ulazi u dominantne oblike rodno uvjetovanog nasilja, to jest one vrste nasilja u kojima je u većini slučajeva počinitelj muškarac, a većina žrtava su žene.

Najčešći oblici seksualnog nasilja su:

a) seksualno uznemiravanje i/ili napastovanje je jedan od najčešćih oblika seksualnog nasilja koji obuhvaća neželjena seksualna ponašanja koja nužno ne uključuju fizički dodir te time osobu dovode u neugodan i ponižavajući položaj i izazivaju osjećaj srama. U većini slučajeva se radi o ponovljenim ponašanjima koja se javljaju kroz dulje vremensko razdoblje i za koje žrtva ne može naći sustavno rješenje. Najčešći oblici su neželjene seksualne primjedbe i verbalni prijedlozi, neprikladna pažnja, fizički dodiri, seksističke, uvredljive i diskriminirajuće primjedbe i šale, širenje seksualnih glasina o osobi i drugo.

b) seksualno zlostavljanje i/ili prisilne spolne radnje obuhvaćaju mnoge oblike seksualnog nasilja koji su teži od seksualnog uznemiravanja, a prema postojećim zakonima još ne ulaze u kategoriju silovanja. Obuhvaćaju neželjena seksualna ponašanja iznuđena primjenom sile i/ili prijetnji, a uključuju fizički dodir s nasilnikom – neželjeni i prisilni dodiri intimnih dijelova tijela, seksualne aktivnosti izmanipulirane lažima, prijetnjama, pritiskom te prisiljavanje na masturbaciju.

c) silovanje je najteži oblik seksualnog nasilja koji uključuje prisilnu vaginalnu, analnu i/ili oralnu penetraciju penisom, drugim dijelom tijela i/ili objektima. Ubraja se među izuzetno teška i traumatska iskustva s teškim posljedicama za žrtve. S obzirom na počinitelja možemo razlikovati silovanje kao sastavni dio obiteljskog nasilja (silovanje u braku), silovanje u vezama/»na spoju«, silovanje nepoznate osobe, grupno silovanje, silovanje u oružanim

sukobima i ratu. Osim ubojstva, silovanje je najozbiljnije nasilje nad tijelom osobe jer oduzima žrtvi fizičku i emocionalnu autonomiju, slobodu i privatnost.

U slučaju kada je seksualno nasilje sastavni dio obiteljskog nasilja, odgojno-obrazovne ustanove postupaju po Zakonu o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21, 114/22), Obiteljskom zakonu (NN 103/15, 98/19, 47/20), Kaznenom zakonu (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22), Zakonu o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18, 98/19, 64/20, 151/22), Protokolu o postupanju u slučaju nasilja u obitelji, Pravilniku o načinu postupanja odgojno-obrazovnih radnika školskih ustanova u poduzimanju mjera zaštite prava učenika te prijave svakog kršenja tih prava nadležnim tijelima (NN 132/13) te ovom Protokolu.

U slučaju primanja informacije iz koje proizlazi sumnja da je dijete, odnosno učenik doživio seksualno uznemiravanje ili seksualno nasilje, dužnost je djelatnika Škole:

1. bez odgode obavijestiti ravnatelja, koji je, također bez odgode, dužan prijaviti sumnju o postojanju kaznenoga djela najprije policiji i nadležnom centru za socijalnu skrb, te provesti razgovor s djetetom, odnosno učenicom radi zaštite njegovih prava. Ravnatelj Škole je odgovorna osoba za postupke po ovom Protokolu ;
2. poželjno je da razgovor s učenicom vodi stručni suradnik u sigurnom okruženju, imajući na umu zaštitu prava osobe. Također, važno je da djelatnik Škole ne ispituje dijete kako bi se utvrdile sve činjenice i okolnosti samoga djela, već da na smiren način sasluša dijete i to tako da ga ne prisiljava na detaljni opis djela, već dopusti djetetu da samostalno opiše situaciju, na način i u opsegu kako to samo želi. Ako stručni suradnik nije dostupan ili dijete ne pristaje na razgovor s njima, razgovor može voditi i drugi djelatnik odgojno-obrazovne ustanove u kojeg dijete ima povjerenja (razrednik, nastavnik, ravnatelj ili školski liječnik) ;
3. ukoliko se radi o događaju koji se upravo dogodio, žrtvi je potrebno bez odgode pružiti odgovarajuću pomoć i zaštitu te o svemu odmah obavijestiti policiju i nadležni centar za socijalnu skrb ;
4. osoba koja vodi razgovor s djetetom, odnosno učenicom ili izvorom informacija, dužna je o tome voditi zapisnik. Škola je dužna, na traženje suda, Državnog odvjetništva RH ili policije dostaviti svu dokumentaciju koja je značajna za odlučivanje o pokretanju kaznenog progona, odnosno kazneni progon ;
5. obveza osobe koja vodi razgovor je upoznati dijete, učenika s daljnjim postupanjem na njemu razumljiv način. Tijekom cijelog postupka potrebno je voditi brigu o sigurnosti djeteta, odnosno učenika te drugih osoba koje su izvor informacija ;
6. o samom događaju ravnatelj Škole dužan je žurno obavijestiti:
 - a) roditelje/skrbnike djeteta
 - b) nadležni centar za socijalnu skrb
 - c) u slučaju ako su roditelji/skrbnici nedostupni ili postoji sumnja na zlostavljanje od strane istih, obavijestit će se nadležni centar za socijalnu skrb prema mjestu prebivališta djeteta; ukoliko dijete ne pohađa odgojno obrazovnu instituciju u mjestu svog prebivališta, kontaktirat će se najbliži centar za socijalnu skrb (izvan uredovnog vremena policijska postaja kontaktirat će dežurnog stručnog radnika centra za socijalnu skrb)

- d) policiju ili Državno odvjetništvo RH (izvan uredovnog vremena Državnog odvjetništva RH obavještava se dežurni državni odvjetnik/ca pri Istražnom centru Županijskog suda)
 - e) ako postoje vidljive ozljede ili uznemirenost, poduzeti mjere radi pružanja hitne liječničke pomoći
 - f) obavijestiti Ministarstvo znanosti i obrazovanja putem web obrasca za prijavu nasilnog ponašanja koji je dostupan na mrežnim stranicama Ministarstva što žurnije, a najkasnije u roku do 7 dana
 - g) obavijestiti pravobraniteljicu za djecu
 - h) obavijestiti pravobraniteljicu za osobe s invaliditetom
7. obavijestiti nadležnog školskog liječnika ;
 8. osoba koja vodi razgovor dužna je upoznati žrtvu i njezine roditelje o mogućnostima izvaninstitucionalne ili institucionalne pomoći i potpore ;
 9. ako je počinitelj seksualnog nasilja djelatnik Škole (ravnatelj, stručni suradnik, nastavnik ili drugi djelatnik), osoba koja ima o tome informaciju dužna je obavijestiti policiju i/ili Državno odvjetništvo. Ukoliko je počinitelj seksualnog nasilja djelatnik Škole ili se seksualno nasilje dogodilo u prostoru Škole, Škola je dužna žurno izvijestiti Ministarstvo znanosti i obrazovanja bez obzira tko je počinitelj ;
 10. u slučaju osobito teškog oblika ili intenziteta nasilnog postupanja koje je izazvalo ili može izazvati traumu kod djeteta žrtve ili drugih učenika, Škola će izvijestiti ministarstvo nadležno za odgoj i obrazovanje, a po potrebi i druga ministarstva i institucije te zatražiti odgovarajuću stručnu psihološku ili socijalno/pedagoško/psihološku pomoć za učenike Škole. Nadležno ministarstvo će prema potrebi osigurati odgovarajuću stručnu psihološku pomoć za učenike.

5.1. POSTUPANJE U SLUČAJU SEKSUALNOG UZNEMIRAVANJA KOJE SE DOGODILO U ŠKOLI

Ako se radi o seksualnom uznemiravanju od:

1. odrasle osobe koja je djelatnik Škole postupak je isti kao u slučaju seksualnog nasilja;
2. drugog učenika (ili više njih) u prostoru Škole –uključiti sve sudionike u savjetovanje ili medijaciju, a po potrebi uputiti sudionike u savjetovanište.

Obveza odgovorne osobe je o događaju obavijestiti roditelje svih uključenih učenika. O slučaju je potrebno izvijestiti i nadležni centar za socijalnu skrb.

6. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SUMNJE NA SUICIDALNE SKLONOSTI I SAMOOZLJEĐIVANJE

Uz nasilno ponašanje prema drugim osobama, javlja se i nasilno ponašanje prema vlastitom tijelu koje uključuje samoozljeđivanje, suicidalne planove i pokušaje, odnosno suicid. Nesuicidalno samoozljeđivanje je namjerno ozljeđivanje vlastitog tijela bez svjesne suicidalne nakane koje rezultira oštećenjem tkiva, bolešću ili rizikom od smrti. Samoozljeđivanje uključuje različite oblike fizičkog ozljeđivanja poput rezanja kože, griženja, grebanja kože,

paljenja kože, udaranja dijelovima tijela o tvrde podloge, umetanja predmeta u tijelo, ali može uključivati i ponašanja koja osobi indirektno štete poput prejedanja ili izgladnjivanja, pretjerane tjelovježbe, prekomjernog korištenja psihoaktivnih tvari ili upuštanja u riskantne seksualne odnose.

Suicid je svjesno i namjerno oduzimanje vlastitog života kojem uobičajeno prethode suicidalne ideje i planovi izvršenja suicida te eventualno neuspješni pokušaji suicida, odnosno pokušaji oduzimanja života koji nisu završili smrtnim ishodom.

6.1. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SAMOOZLJEĐIVANJA

U slučaju samoozljeđivanja učenika, djelatnik Škole koji primijeti znakove samoozljeđivanja (rezove, rane, ožiljke) ili dobije informaciju o postojanju samoozljeđivanja kod učenika, o tome je dužan odmah izvijestiti stručne suradnike (pedagoga/psihologa) i ravnatelja Škole koji će:

1. obaviti informativni i savjetodavni razgovor s učenikom koji se samoozljeđuje i pružiti pomoć u skladu sa svojim kompetencijama, po potrebi osigurati pružanje zdravstvene zaštite ;
2. žurno i bez odgode obavijestiti roditelje/skrbnike o samoozljeđivanju i uputiti ih na pregled liječnici školske medicine te na obvezu naručivanja na pregled u institucijama pružateljima zdravstvene zaštite i podrške ;
3. u roku od 7 do 10 dana od razgovora u Školi, roditelj/skrbnik dužan je obavijestiti Školu o dobivenom terminu pregleda u instituciji pružatelju zdravstvene zaštite i podrške, a u slučaju da to ne učini, Škola će obavijestiti nadležni centar za socijalnu skrb, istovremeno dajući informacije o ponašanju učenika u školi i suradnji roditelja/skrbnika sa Školom ;
4. o poduzetim aktivnostima, razgovorima, izjavama i svojim opažanjima izraditi službenu bilješku koju će na zahtjev dostaviti drugim tijelima.

6.2. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SUICIDALNIH MISLI, NAMJERA, POKUŠAJA SUICIDA ILI SUMNJE NA SUICID

Djelatnik Škole koji primijeti rizična ponašanja učenika koja mogu biti povezana sa suicidom ili dobije informaciju o postojanju istih kod učenika, o tome je dužan odmah izvijestiti stručne suradnike (pedagoga/psihologa) i ravnatelja Škole. Djelatnik Škole reagira na svako učenikovo izražavanje suicidalnih misli i/ili namjera i/ili ranijih suicidalnih pokušaja koje može izraziti verbalno (kao izoliranu izjavu ili razgovor), pisano (u školskim zadaćama, na vlastitim društvenim mrežama) ili kreativno (kroz crtež ili drugu likovnu aktivnost).

Djelatnik Škole u tim situacijama ne procjenjuje o ozbiljnosti i istinitosti učenikovih namjera, već o tome odmah obavještava stručne suradnike (pedagoga/psihologa) i ravnatelja koji će:

1. obaviti informativni i savjetodavni razgovor s učenikom koji je na neki način izrazio postojanje suicidalnih misli i/ili namjera i/ili ranijih suicidalnih pokušaja, a u kojem neće

- nastojati procijeniti istinitost i ozbiljnost istoga; u slučaju hitne potrebe, prepratiti učenika do institucije pružatelja zdravstvene zaštite ;
2. učenika upoznati s obvezom informiranja roditelja i nadležnih institucija s obzirom na težinu njegove izjave, čak i u slučaju učenikovog mogućeg ublažavanja iste izjave ili objašnjavanja u kontekstu šale, kolokvijalnog izražavanja ili komunikacijskog stila ;
 3. žurno i bez odgode obavijestiti roditelje/skrbnike o informacijama koje su dobili od učenika i/ili djelatnika Škole te ih savjetovati o institucijama pružateljima zdravstvene zaštite i podrške ;
 4. po potrebi organizirati nadzor nad učenikom do dolaska roditelja ili skrbnika ;
 5. o svemu obavijestiti nadležni centar za socijalnu skrb, policijsku postaju, Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i šport Zadarske županije, Ministarstvo znanosti i obrazovanja i liječnicu školske medicine ;
 6. o poduzetim aktivnostima, razgovorima, izjavama i svojim opažanjima izraditi službenu bilješku koju će na zahtjev dostaviti drugim tijelima.

6.3. POSTUPANJE ŠKOLE U SLUČAJU SUICIDA

U slučaju saznanja o počinjenom suicidu učenika Škole, djelatnici Škole dužni su odmah o tome izvijestiti ravnatelja i stručnog suradnika (pedagoga/psihologa) Škole. Ravnatelj i stručni suradnik (pedagog/psiholog) utvrđuju potrebu za kriznom intervencijom te u tu svrhu aktiviraju Tim za psihološke krizne intervencije i dostavljaju osnovne podatke o kriznom događaju:

- a) Što se dogodilo?
- b) Kada se dogodilo?
- c) Gdje se dogodilo?
- d) Broj ljudi uključenih u događaj?
- e) Tko je bio izravno i neizravno uključen u događaj?
- f) U kakvom su stanju, kako reaguju, gdje se nalaze ti ljudi?
- g) Je li neka od hitnih službi već intervenirala (policija, hitna medicinska pomoć)?
- h) Je li u ustanovi već nešto učinjeno radi ublažavanja psiholoških posljedica događaja?

Ravnatelj Škole informira o kriznom događaju i podnosi zahtjev za pokretanje krizne intervencije Ministarstvu znanosti i obrazovanja na e-poštu: krizne-intervencije@mzo.hr ili na broj telefona: 01 4594 461 (Uprava za standard, strategije i posebne programe).

Prije dolaska Tima za psihološke krizne intervencije, stručni suradnik (pedagog/psiholog) i ravnatelj ulazi u razred učenika koji je počinio suicid te potiče komunikaciju o kriznom događaju i njegovim posljedicama na psihičko stanje svih učenika u razredu. Stručni suradnik (pedagog/psiholog) individualno ili grupno razgovara sa svim učenicima kod kojih se primijeti izostanak socio-emocionalnih vještina za nošenje s nesretnim događajem.

Škola je o ovom događaju dužna izvijestiti i nadležni centar za socijalnu skrb, policiju, Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i šport Zadarske županije, Ministarstvo znanosti i obrazovanja te školsku liječnicu.

7. EVIDENCIJA ŠKOLE O NASILJU U ŠKOLI

Škola vodi evidenciju o svim navedenim vrstama nasilja u obliku službenih bilješki ravnatelja i stručnog suradnika (pedagoga/psihologa) o provedenim razgovorima sa svim dionicima događaja, a uz njih prilaže i sve dopise poslane nadležnim institucijama.

Za svaki slučaj nasilja, bilježi se sljedeće:

- mjesto događaja
- vrijeme/datum događaja
- vrsta događaja
- sudionici događaja
- posljedice događaja
- poduzete mjere.

Informiranje nadležnih institucija o događaju u specifičnim slučajevima nasilja odvija se na sljedeći način:

1. U slučaju nasilja među učenicima, Škola obavještava nadležni centar za socijalnu skrb (putem elektroničke i zemaljske pošte), nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke ili zemaljske pošte), Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i šport Zadarske županije (putem elektroničke i zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem web aplikacije i zemaljske pošte) i prema potrebi liječnicu školske medicine (putem zemaljske pošte).

2. U slučaju nasilja učenika prema djelatniku Škole, Škola obavještava nadležni centar za socijalnu skrb (putem elektroničke i zemaljske pošte), nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke i zemaljske pošte), Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i šport Zadarske županije (putem elektroničke i zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem web obrasca i zemaljske pošte) i prema potrebi liječnicu školske medicine (putem zemaljske pošte).

3. U slučaju nasilja odrasle osobe nad odraslom osobom, Škola obavještava nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke i zemaljske pošte), Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i šport Zadarske županije (putem elektroničke i zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem web obrasca i zemaljske pošte) i po potrebi nadležni centar za socijalnu skrb (putem elektroničke i zemaljske pošte). U slučaju neovlaštenog ulaska u Školu, Škola po potrebi obavještava nadležnu policijsku postaju (telefonskim putem i putem elektroničke pošte).

4. U slučaju nasilja djelatnika Škole prema učeniku, Škola obavještava nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke i zemaljske pošte), Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i šport Zadarske županije (putem elektroničke i zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem web obrasca i zemaljske pošte) i liječnicu školske medicine (putem zemaljske pošte).

5. U slučaju zanemarivanja učenika, Škola obavještava nadležni centar za socijalnu skrb (putem zemaljske pošte) i liječnicu školske medicine (putem zemaljske pošte).

6. U slučaju nasilja u obitelji učenika, Škola obavještava nadležni centar za socijalnu skrb (putem elektroničke i zemaljske pošte), nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke i

zemaljske pošte), Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i šport Zadarske županije (putem elektroničke i zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem elektroničke i zemaljske pošte) i liječnicu školske medicine (putem zemaljske pošte).

7. U slučaju seksualnog nasilja i/ili seksualnog uznemiravanja, Škola obavještava nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke i zemaljske pošte) ili Državno odvjetništvo RH (putem elektroničke i zemaljske pošte) Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i šport Zadarske županije (putem elektroničke i zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem web obrasca i zemaljske pošte), nadležni centar za socijalnu skrb (putem elektroničke i zemaljske pošte), pravobraniteljicu za djecu (putem elektroničke i zemaljske pošte) i liječnicu školske medicine (putem zemaljske pošte).

8. U slučaju samoozljeđivanja učenika, Škola obavještava nadležni centar za socijalnu skrb (putem zemaljske pošte) i liječnicu školske medicine (putem zemaljske pošte).

9. U slučaju postojanja suicidalnih misli, namjera i/ili pokušaja suicida kod učenika, Škola obavještava nadležni centar za socijalnu skrb (putem elektroničke i zemaljske pošte), nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke i zemaljske pošte), Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i šport Zadarske županije (putem elektroničke i zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem elektroničke i zemaljske pošte) i liječnicu školske medicine (putem zemaljske pošte).

10. U slučaju suicida, Škola obavještava Upravni odjel za prosvjetu, kulturu i šport Zadarske županije (putem elektroničke i zemaljske pošte), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (putem elektroničke i zemaljske pošte), Tim za psihološke krizne intervencije (putem elektroničke pošte krizne-intervencije@mzo.hr ili telefonskim putem na broj 01/4594-461), nadležni centar za socijalnu skrb (putem elektroničke i zemaljske pošte), nadležnu policijsku postaju (putem elektroničke i zemaljske pošte) i liječnicu školske medicine (putem pošte).

* Iznimno, u slučaju bilo koje vrste seksualnog zlostavljanja i u slučaju drugih vrsta nasilja koje rezultiraju ozbiljnijim posljedicama po tjelesno i mentalno zdravlje dionika nasilnog događaja, Škola obavještava i Državno odvjetništvo Republike Hrvatske (putem elektroničke pošte i zemaljske pošte).